

Kedves Testvéreim!

Az evangélium görög szó örömhírt, jóhírt jelent. Ma azzal fogunk foglalkozni, hogy mi is Jézus Krisztus örömhíre, evangéliuma.

Ehhez mindenekelőtt tisztáznunk kell annak a szónak a jelentését, hogy mit is jelent a Krisztus szó? Nos, ez a görög szó a jelentésében azonos a héber Messiás szóval, ami azt jelenti: felkent.

A zsidó nép szinte mindig is várt egy olyan szent olajjal felkent, vagyis a mai értelemben megkoronázott királyt, aki Isten uralmát hozza el népe számára és az egész világnak a dolgait a helyére teszi. Mi, keresztyének, és az újszövetség minden szerzőjének bizonyosságtevője valljuk, hogy ez Jézus. Jézus a Krisztus, a felkent. Tehát Jézusnak, az isteni felkentnek az evangéliumában, örömhírében hiszünk. De mi is ez?

Legelőször is az, hogy Jézusban Isten országa, Isten királysága, Isten uralma megvalósult. Odáig mindig csak valamennyit lehetett érzékelni az isteni valóságból, igazságból, de egyszerűen Jézusnál ez megragadhatóvá, láthatóvá, valósággá, teljességgé lett. Jézus előtt, mint egy gyönyörű szőnyegnek a fonákja, olyan volt a zsidó nép, mint Isten népe, ám Jézusban, és az újszövetség népében viszont a szőnyeg színét lehetett látni, azt, hogy mi is valójában Isten uralma, mit jelent az ő népeként élni, mit jelent az ő fiának, gyermekének lenni. Jézusig látóhatáron belül volt még csak az Isten országa a hívők számára, Jézusban viszont közel jött, közénk jött. Márk evangéliuma így kezdődik: Jézus elkezdte járni Izráelt és hirdette, hogy eljött az Isten országa.

Thurneysennek, egy híres teológusnak és igehirdetőnek olvastam egy megrendítő igehirdetését arról, hogy a mai világ úgy várja Isten országát, mintha az nem jött el volna már közénk Jézus által. Még mindig várunk fordulatra, áldottságra, történelmet formáló Istenre, csodákkal alkotó Istenre, aki mindenki számára új korszakot hoz el, pedig ez valójában Jézus által már megtörtént. A megígért Felkent, a Messiás, a Krisztus Jézusban eljött. Isten országa már eljött. Csak az a baj, hogy erről a világ nagy része nem akar tudomást venni. Nem arról van szó, hogy Jézus például ne lett volna mindenható, hanem arról, hogy a világ nem az ő erejéből akar részesedni. Nem arról van szó, hogy kevés a szeretet a világban, hanem arról, hogy nem jó helyről táplálkozunk szeretettel, nem Jézus Krisztus kiapadhatatlan forrásából. Nem arról van szó, hogy kevés a gazdasági tudásunk a jóléthez, hanem arról, hogy nem tanultunk meg a mindennapi kenyérrel jól élni. Nem arról van szó, hogy a kegyetlen világ farkastörvényeinek vagyunk alávetve, hanem a hitetlenségünk miatt nem abban az isteni kegyelemben élünk, ahol a bűnbocsánat nem fogcsikorgatva történik, hanem a megbocsátás maga öröm a megbocsátónak. Ezt egyébként, hogy megbocsátani öröm, egy 8 éves kisfiú mondta. Ugye sejtjük, hogy mire gondolt Jézus, amikor azt mondta: ha nem lesztetek olyanok, mint a gyermekek, nem üdvözültök? Továbbmenve Thurneysen gondolataiban: Nem az a baj, hogy az emberekben nincs reménység a feltámadással kapcsolatban, hanem az, hogy úgy képzelik el a mennyet, mint amilyen a mostani élet is, ahol az attól szép és jó, ha az embert békén hagyják. Ez lenne az Isten országa? Nyilván nem. Jézus Krisztus elhozta nekünk Isten országát, csak hát abba belépni nem erkölccsel, vagy kereszteselési papírral lehet, hanem hittel. Csakis hittel. Éppen ezért nekünk, hívő embereknek nagyon fontos arról bizonyosságot tennünk, hogy Jézus a Krisztus. Ő a várva várt Messiás, a megváltó, a megváltó a bűn és a halál sátáni elnyelő-

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2022. november 20-án.

megbénító-megölő, ereje fölött. Jézus elhozta, közel hozta, közénk hozta Istent, az ő uralmát, amelyik innentől már annyira szeretetteljes, hogy az Isten már nem is csak Úr, hanem mennyei apánk is. Ez csak Jézus által lett megragadható valósággá, odáig ki lett volna olyan hívő, hogy csak úgy lazán lemennyei apámozhatta volna Istent: Nyilván senki. De Jézusban Isten a mi mennyei Atyánk lett.

Ez tehát az első nagy üzenet: Jézus Krisztus evangéliuma az, hogy Isten országa Jézus által közénk jött, eljött.

Aztán mit jelent még a Krisztus evangéliuma? Azt, hogy Jézus minden emberrel tudott valami jót kezdeni. Ezt a mondatot egyébként úgy bő 10 éve mondta egy konfirmációján az egyéni, saját hitfogalmazásában egy hittanosom. Amikor meghallottam, rögtön azt gondoltam: De hiszen én ezt a mondatot próbáltam megfogalmazni már lassan 4 évtizede, csak nem tudtam. Hadd fejtsem ki ezt a gondolatot alaposan, számos példával:

- Aki vámszedőként pénz által lett az emberek szemében valaki, de maga előtt és Isten előtt mégsem volt tekintélye, Zákeus: A Jézussal való találkozása előtt a pénz növelése által látta, hogy tekintélye lett, félnek tőle, de a Jézussal való találkozáskor meglátta, hogy a pénz eszköz a jóra. Onnantól boldogan arra használta, hogy adjon.
- Egy házasságtörő asszony eseténél: Az asszony esküt szegett valami jobbnak tűnőért, élvezetesebbért. Jézus megmenti a népharagtól, elgondolkodtatja a népet a saját bűnük miatti kegyelemre szorultságáról, de ugyanakkor az asszonyt is inti: a helyén maradjon, többé ne vétkezzen. Jellemző, hogy a mai divatos szellemi irányzat, amelyik sportot űz abból, hogy a kisebbségnek van mindig igaza, ma Jézus helyett azt mondaná az asszonynak: te egy áldozata voltál a rossz férjednek és áldozata az agresszív társadalomnak.
- A szegényeknél Jézus egy ízben halat és kenyeret adott több, mint ötezer embernek. De nem kalácsot. És a maradékot is összeszedette. És azt tanította, hogy Isten annak a kisgyermeknek a van-ját, a valóságos önzetlenségét áldotta meg, aki a közösbe egyedül önzetlenül hajlandó volt beadni a két halát, öt kenyerét. Ma a szegényekre hol nem gondolnak, hol tulajándékozzák őket, hol pedig az államtól, vagy mindig éppen a magyar nyelvben valójában senkit jelentő bárkitől várják, hogy segítsen már az éhezőkön. Ja és a pazarlás... 12 kosár... A bőség kosara lehetne Magyarországon a pocsékolástól megmentett dolgokból.
- A nők: Jézus nem zagyvált össze mindenféle emelkedett, vagy éppen lekicsinylő filozófiát a nőkről. Megjegyzem, ezt azóta is szinte senki nagy gondolkodó nem bírta ki és valamit okoskodott a nőkről, így-vagy úgy. Jézus nem mondott semmilyen tanítást sem a női lélekről, sem a női testről. Viszont komolyan vette őket és a közvetlen közelébe engedte őket is, velük is ugyanúgy beszélgetett teológiáról, sőt a feltámadási evangélium hirdetését legelsőnek rájuk bízta.
- Gyermek: akkoriban senkik voltak. Jézus középre állított egyszer egyet és azt mondta: ha nem lesztek ilyenek, akkor nem üdvözlőtök. Idős emberek: Mikor Nikodémussal beszélgetett, azt mondta neki: újjá kell születned. Ez lehetséges. Idős emberként is. Micsoda ígéret, micsoda erő van ebben! Amikor a csecsemő Jézust Jeruzsálemben

- bemutatták, csak 2 idős embernek: Simeonnak és Annának volt isteni látása, hogy ez a gyermek a Messiás!
- Heródesről is hadd szóljak, aki pszichopata volt: Mit is tett vele Jézus? Nem beszélt vele! Így mutatta meg, hogy mindenestül rossz életúton jár. Némelyeknél egyedül ez a helyes útmutató magatartás.
 - Ugyanakkor Jézus egy másik hatalmassággal, Pilátussal már beszélgetett, pedig Pilátus nem az erkölcséről híres politikus volt - szóval, Jézus hosszan beszélt Pilátussal komoly teológiai dolgokról. (Egyes egyházi hagyományok szerint állítólag Pilátus később megtért.) Attól tartok, mi is úgy be vagyunk oltva már a vezetők és a politikusok ellen, hogy kerüljük őket, pedig lehet, hogy Isten többet lát a velük való kapcsolatunkban, mint hinnénk.
 - Jézus, amikor a tömeggel kezdett jót, akkor eszünkbe juthat a nagypénteki imája: Nem tudják, mit tesznek, Atyám bocsáss meg nekik. Ha minden egyes emberre vonatkoztatva külön-külön nézzük, hogy tudták-e, mit tesznek Jézussal, nos sokan valójában tudták. De ha azt nézzük, hogy a tömeg együttesen egymást lefelé húzva hogyan szidalmazta Isten fiát, akkor igaz Jézus irgalmas kérés: Atyám, bocsáss meg nekik, nem tudják, mit tesznek. És Jézusnak igaza volt! Amikor 52 nappal később pünkösdkor Szent Péter kemény beszéddel szólt a jeruzsálemi tömeghez, amiben ott voltak olyanok is, akik akkor nagypénteken is a tömegben voltak, akkor mégis az a tömeg egy 3 ezres jeruzsálemi keresztyén gyülekezetté vált.
 - Pogány százados: Mi jót tudott Jézus a pogányokkal kezdeni? Jézus vesződhetett volna a pogányok mindenféle tévhiteivel, ehelyett egy igazán Istenkereső és a zsidó nép hitét nagy tiszteletben tartó, nekik zsinagógát építő és Jézusban a Krisztust felismerő pogány századosnak azt mondta: nagy a te hited!
 - Az ügyintézésbe bonyolódó, illemszabályra túlságosan ügyelő embernek Jézus azt mondta: Hagyd az élettelen az élettelenekre.
 - A gazdag ifjúnak, aki lélekben is gazdag akart lenni, milyen üzenete volt a Messiásnak? Az, hogy azt mondta: Oszd szét a vagyonod, és kincsed lesz a mennyben, engem pedig tudsz követni. Ha megtette volna, máig irigykednénk rá, hogy fiatalon Jézus legszorosabb baráti kötelékébe tartozhatott.
 - Jézus milyen jót tett azokkal, akik nem voltak rá kíváncsiak? Nos, békén hagyta őket, külön nem törődött velük, legalábbis nem ragált rájuk. Ezt érdemes lenne a mindenkori egyháznak is tudomásul vennie. A hit kegyelem, ajándék, nem erőszak. Viszont nem rejtett dolog. Jézus nem rejtette el hitét sohasem a hitetlenek előtt. Erről a témáról egyébként tegnap már szóltam.
 - De most lássunk egy újabb példát: Milyen jót tudott kezdeni Jézus egy gonosztevővel? Hát azt, hogy amikor az végre őszinte volt magához és Jézust az ő megváltójának kérte, Jézus rögtön azt felelte: még ma velem leszel. Ma, vagyis közvetlenül.
 - Betegek: Nem tudom, figyeltétek-e, hogy nem volt nála 2 egyforma eset. Az egyiknél több dolgot is kért, hogy tegyen meg a beteg, a másiknál kérdezi, hogy akar-e meggyógyulni, a harmadiknál testi betegség gyógyítása helyett bűnbocsánathirdetéssel kezd, és így tovább. Mint egy jó háziorvos, aki nem gyorsan letudni akarja a beteget meg a betegségét, hanem több dolognak is utánajár és szeret. Jézus soha nem húzta 1 kaptafára az azonos típusú emberek probléma megoldását, hanem minden egyes embert külön-külön komolyan vett.

Itt jegyzem meg egyébként némi éllel, hogy a keresztyén dogmatika is mintha inkább letudni akarná Jézus követésének rendszerét, csak hogy ne kelljen minden egyes embert szeretni, és ne kelljen minden egyes embernek a saját élő hitével felelősen elszámolnia Isten előtt.

Summa summárum: Testvéreim, láthatjuk, hogy ez Jézus evangéliuma: mindenkivel akart és tudott valami jót kezdeni.

Aztán mi még a Krisztus evangéliuma?

- Az, hogy megigazít, vagyis a helyünkre tesz, helyzetbe hoz.
- Az, hogy az elveszettet keresi és megtalálja, vagyis a ki nem használt képességét az embernek kihozza belőle.
- Az, hogy amit beszélt, azt is tette.
- Az, hogy a vele való közösség olyan szeretetközösség volt, ami elszakíthatatlan volt. (Nem unt rá senkire! És ezzel nem szólok le semmilyen kapcsolatot, különösen, ha az tartós, vagy mély, csak azt mondom: még azoknak is van határa. De Jézus Krisztusnál minden lehetséges.)
- Az, hogy a vele való kapcsolat üdvösség. (Aki hisz bennem, már átment a halálból az életre.) A heidelbergi káté ezt úgy fogalmazza meg: mivel az ember attól valaki, hogy valakinek a valakije: nos ez egyetlen valakinél bizonyul mindig életképesnek: Jézusnál. Ezért az a tény, hogy az övé vagyok, ez életemben és halálomban az egyetlen elvehetetlen vigaszom.

Kedves testvéreim! Krisztus evangéliumát hirdetem ma nektek. Figyeljétek csak meg, hogy ha elveszünk Krisztust ezekből az üzenetekből, mennyire más, mennyire csökkent értékű az üzenet? Óáltala, őbenne lehetséges, hogy közelebb van hozzánk az Isten, mint az ingünk.

Legyen a mai evangéliumunk tehát ez: Jézus a Krisztus. Ő a Messiás. Ő a Felkent. Ő az Isten Fia. Ő a Megváltó. Ő az Úr. Ő az, aki által én az vagyok, aki vagyok, és azzá lehetek, aminek csak Isten engem megteremtett. És én pedig hitem által az övé vagyok és őserinté valóan élek. Ámen.